

בכתב מיד ע"ה השקיל, דענינו של בית המקדש הוא להביא שלום בעולם, ורק שהבינו כפועל ה"י ע"י שלמה.

2 וממשיך אח"כ: כרבים היו עמדי, ומקשה בזה כד"ה פדה בשלום הג"ל ללכאורה, סותר סיפא לרישא וכרבים בתוך רבים ורקא, וה"ו עמדי לשון יחיד ורקא, ומבאר בזה, דזה שה"י אצלו פדה בשלום הוא ע"י (סיוע) של הרבים (כמבואר בהמאמר שם כמה פרטים ודיוקים בדברי), ויש להוסיף בזה, דתכלית השלימות היא שגם הרבים עצמם יבואו אח"כ למצב של שלום, וכו"ל כענין בכל לבבך בשני יצודך.

3 וזוהו פדה בשלום נפשי מקרב לי כי כרבים היו עמדי, דתחלה עבודתו היא באופן של מלחמה ואתכפיא, אבל אח"כ בא לשלימות העבודה, פרי בשלום, כמו שה"י בימי שלמה, וכוה עצמו הנה תכלית השלימות ושלוס תהי' ורקא לע"ל ע"י משיח צדקנו, כאשר את רוח הטומאה אעביר מן הארץ, ויתכשל כל ענין המלחמה, ויהי' שלום באופן של שלימות.

4 והנה כל הנה"ל מיוסד בחזרה בעל הגאולה, הנה יהי רצון, שנוכח ללמד חזרתו של בעל הגאולה באופן דיראה כאילו בעל השמיעה עומד לפניו ויחיה מזו, עד שיהי' לא רק באצלו כו"י אלא שבעל השמיעה עומד לפני משיח ע"י הלימוד בחזרתו, ואנא נפשי כתבתי יהבתי, שהכניס עצמו בחזרתו, ועד שהיה והקיצו ורננו שוכני עפר והוא בתוכם, כדאי' בזהו וככ"מ, שחת"ת המתים אצל צדיקי עולם תהי' מיד כביאת משיח צדקנו, ולא יצטרכו לחכות כמה וכמה שנים ח"ו (כמו שהיא בנוגע לכמה וכמה סוגים בישראל) וכמאמר'ל משה ואהרן יהיו עמהם, עד למשה שבעל דוד ודוד, עד לבעל הגאולה בודרו, שזה נעשה ענין של פעולה נמשכת (כלשון הגולה) עד סוף כל הדורות.

5 ויהי רצון שחה"י הפצת המעיינות חוצה באופן של שלימות שזה יבא את הגאולה האמיתית והשלימה, ונלך בנגלה ובנסתר כל העניים שבפנימיות [ועד שהנסתר יהי' בנגלה ובלוי' וככו ה"י לעולמים מעין זה בשעת מ"ת, כמדובר כמ"פ שאו (בשעת מ"ת) ה"י לימוד הנסתר בנגלה ולימוד הנגלה בנסתר, משום שראו כעיני השכל (באופן של לימוד) עד לעינים כפשוטם אח מעשה המוכנה, משא"כ ענין הגולה שבשעת הדברות למדו רק בריבוי וככללות, ורק אח"כ נתפרשו הדברים כמשך ארבעים יום וארבעים לילה שלא אח"כ לקבל פני משיח צדקנו, והקיצו ורננו שוכני עפר, ובעל הגאולה בכתובם, כארצנו הקדושה וכיהושע'ים ע"י הקודש ובהו הקודש וכבית המקדש, כמורה בימינו ממש.

6 ויהי רצון שחה"י הפצת המעיינות חוצה באופן של שלימות שזה יבא את הגאולה האמיתית והשלימה, ונלך בנגלה ובנסתר כל העניים שבפנימיות [ועד שהנסתר יהי' בנגלה ובלוי' וככו ה"י לעולמים מעין זה בשעת מ"ת, כמדובר כמ"פ שאו (בשעת מ"ת) ה"י לימוד הנסתר בנגלה ולימוד הנגלה בנסתר, משום שראו כעיני השכל (באופן של לימוד) עד לעינים כפשוטם אח מעשה המוכנה, משא"כ ענין הגולה שבשעת הדברות למדו רק בריבוי וככללות, ורק אח"כ נתפרשו הדברים כמשך ארבעים יום וארבעים לילה שלא אח"כ לקבל פני משיח צדקנו, והקיצו ורננו שוכני עפר, ובעל הגאולה בכתובם, כארצנו הקדושה וכיהושע'ים ע"י הקודש ובהו הקודש וכבית המקדש, כמורה בימינו ממש.

ע"ה

בלתי מוגה

535 כס"ד, אור ליום ר' פ' וישלח, יו"ד כסלו ה'תש"מ.

א פדה בשלום נפשי מקרב לי כי כרבים היו עמדי, וידוע הדייק בזה, למה רייק לומר כאן שהפרי"ה היא בשלום ורקא, אך הענין הוא (כמובן כד"ה פדה בשלום לכ"ק אדומ"ר האמצעי, בעל הגאולה דו"ד כסלו), כי הנה בדרך כלל תחילת עבודת האדם שהיא תכלית כד"הו (כמאמר) אני נבראתי לשמש את קוני' היא באופן של מלחמה ורקא, וכמאמר נהמא אפוס חרבא ליכול' וכן הוא גם סדר העבודה של האדם במשך ימי חייו, מן הקל אל הכבד, כמאמר המשנה

בן חמש שנים למקרא בן עשר שנים למשה בן חמש עשרה לגמרא וכי', ורק ואלא"ו באים אל הלימוד ופנימיות החזרה (שזהו ענין השלום שבחזרה) וכן הוא ע"ד הרגיל' לפני התנבחות חושך הגלות, ורק לאחר התנבחות חושך ככמה מקומות, וכידוע מנהג רבותינו נשיאנו בזה, וכפי שסיפר כ"ק מו"ח אדומ"ר נשיא דורנו בנוגע להנהגתו, וכיון שסיפור באופן של פירסום לרבים מוכן שהוא גם הוראה לרבים, כי אילו לא הייתה ההנהגה שייכת לרבים לא הי' מפרסם אותה לרבים, וכיון שפירסמה מוכח שהיא הוראה וקלילה דרך (כל ההדד או מקצתה) לכל אחד ואחד שאלי הגיעה הוראה זו) וכן מפורש גם בתלכות ת"ת לאדמו"ר הקדו, שהתחלת הלימוד עם קטנים היא באופן שצריך לכופם כו', שזהו ענין של מלחמה, ועד"ו היא כללית העבודה באופן שצריך שכופה את עצמו לעשות רצון אביו שבשמים בלימוד החזרה וקיום מצוותיו, אמנם תכלית שלימות העבודה היא לבוא למצב של פרי' בשלום, היינו שמבא את הנה"כ שלו למצב כזה שאין צורך למלחמה, משום שגם הנה"כ עובדת את ה' כמאמר בכל לבבך בשני יצודך.

2 והנה הנהיגה כח לענין הפרי' בשלום שבכבודה כאורא היא ע"י הפרי' בשלום שהייתה כפעם הראשונה, שע"ז נאמר פסוק זה דפדה בשלום נפשי, דהנה פסוק זה נאמר ע"י דוד המלך, שגם הוא הנה תחילת עבודתו היחה באופן של מלחמה, ועד שנאמר בו דם רב שפכת כו' מלחמות כפשוטן, שזה מורה גם על ענין המלחמה באופן בירוד העולם כדחתונת, ואח"כ בסוף ימיו הגיע לאופן של פדה בשלום גו', וכוה גופא הנה שלימות השלום בגלות היחה בימי שלמה (כנו של דוד), שנקרא שלמה ע"ש השלום, שאו הגיעו ניצוצי הקדושה מכל העולם באופן של שלום, וכפשוטו הענין, דיישב שלמה על כסא גו' בירושלים עיה"ק, והביאו אל שלמה אבנים טובות וכלים יקרים וכי' וזוהו גם מה שעל דוד רוד ושלמה נאמר שהוא כה"י קיימא סיהרא באשלמותא, משום שהם היו דוד י"ד דוד ט"ו לאברהם, דמוה משמע, שגם בודו ה"י ענין השלימות, שהרי הוא ה"י זה אשר הכין את כל עניני בית המקדש, כמ"ש הכל

אור ליו"ד כסלו ה'תש"מ

3 ויהי רצון שחה"י הפצת המעיינות חוצה באופן של שלימות שזה יבא את הגאולה האמיתית והשלימה, ונלך בנגלה ובנסתר כל העניים שבפנימיות [ועד שהנסתר יהי' בנגלה ובלוי' וככו ה"י לעולמים מעין זה בשעת מ"ת, כמדובר כמ"פ שאו (בשעת מ"ת) ה"י לימוד הנסתר בנגלה ולימוד הנגלה בנסתר, משום שראו כעיני השכל (באופן של לימוד) עד לעינים כפשוטם אח מעשה המוכנה, משא"כ ענין הגולה שבשעת הדברות למדו רק בריבוי וככללות, ורק אח"כ נתפרשו הדברים כמשך ארבעים יום וארבעים לילה שלא אח"כ לקבל פני משיח צדקנו, והקיצו ורננו שוכני עפר, ובעל הגאולה בכתובם, כארצנו הקדושה וכיהושע'ים ע"י הקודש ובהו הקודש וכבית המקדש, כמורה בימינו ממש.

ע"ה

בלתי מוגה